448
H 171

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

KW 448 H 171

HET
HOFSTEE LEEVEN,
KLUCHTSPEL.

Uit het Fransch van den Heer DANCOURT

Gerymd door

ABRAHAM DE WIT de Jonge.

KONINKLIJKE
BIBLIOTHEEK

PERSEVERANTER

TE AMSTELDAM,
By de Erfg: van J. LESCAILJE, op de Middel-
dam, op de hoek van de Vischmarkt, 1697.
Met Privilegie.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Copye van de Privilegie.

DE Staten van Holland ende Westvriesland doen te weten, alsoo ons vertoont is by de Regenten van het Burger Weeshuys ende Oude Mannenhuys der Stad Amsterdam, en, in die qualiteyt, te samen eygenaars, mitsgaders Regenten van den Schouburg aldaar, dat sy, Supplianten, sedert eenige Jaren hebbende gejouisseert van onsen Octroye of Privilegie van dato 21 Mai 1699. waar by wy aan hen Supplianten, in hun qualityt hadden gelieven te consenteren, accorderen ende Octroyeren, dat sy, gedurende den tyd van vyftien eerst achter een volgende Jaren, de Wercken, die doenmaals ten dienste van het Tooneel reets gedruckt waren, ende, van tyd tot tyd, nog vorder in het ligt gebracht, ende ten Tooneele gevoert soude werden, alleen soude mogen drukken, doen drukken, uytgeven ende verkopen, nu ondervonden, dat de Jaren, by het voorgemelde ons Octroy of Privilegie genaamt, op den 21 deezer Maand Mai was komen te expireren; ende dewyl de Supplianten ten meesten dienste van de Schouburg, (waar van hunne respective Godshuysen onder andere mede moesten werden gesubcenteert,) de voorgemelde Wercken, soo van Treurspellen, Blyspellen, Kluchten, als anders, die reets gedrukt en ten Toneele gevoert waaren, of in het toekomende gedruckt, en ten Toneele gevoert soude mogen werden, geerne alleen, gelyk voorheenen, souden blyven drukken, doen drukken, uytgeven en verkopen, ten eynde de selve Wercken, door het nadrukken van andere, haar luyster, soo in taal, als spelkonst, niet mogten komen te verliesen, dog dat sulks aan hen Supplianten, na de expiratie van het bovengemelde ons Octroy; en sulks na den 21 Mai deezes Jaars 1714. niet gepermitteert soude wesen, soo vonden sy Supplianten hun genootsaakt sig te keeren tot ons, onderdanig versoekende, dat wy aan hen Supplianten, in hare bovengemelde qualiteyt, geliefden te verleenen prolongatie van het voorsz. Octroy of Privilegie, omme de voorsz. Wercken, soo van Treurspellen, Blyspellen, Kluchten als andere, reets gemaakt en ten Tooneele gevoert, en als nog in het ligt te brengen ende ten Tooneele te voeren, den tyd van vyftien eerst achter een volgende Jaren, alleen te mogen drukken en verkopen, of te doen drukken en verkopen, met verbod aan allen andere op seeckere hoge penen, by ons daar tegen te statueeren in communi forma; So is 't dat wy de saacke, ende 't voorsz. versoek overgemerckt hebbende, ende genegen wesende, ter bede van de Supplianten, uyt onse rechte wetenschap, Souveraine magt en authoriteyt, deselve Supplianten geconsenteert, geaccordeert ende geoctroyeert hebben, consenteren, accorderen ende octroyeren, haar by deezen, dat sy, gedurende den tyd van vyftien eerst agter een volgende jaaren de voorsz. Wercken, soo van Treurspellen, Blyspellen, Kluchten als andere, reets gemaakt ende ten Toonele gevoert, en als nog in het licht te brengen, ende ten Tooneele te voeren; binnen de voorsz. onze

Lan-

Landen alleen sullen, by continuatie, mogen drukken, doen drukken, uytgeven en verkopen, verbiedende daarom allen en een ygelyk, de voorsz. Wercken, in 't geheel ofte ten deele, naar te drucken, ofte, elders naargedruckt, binnen den selven onsen lande te brengen, uyt te geven, ofte verkopen, op de verbeurte van alle de naargedrukte, ingebragte, ofte verkogte exemplaren, ende een boete van drie honderd guldens, daar en boven, te verbeuren, te appliceren een darde part voor den Officier, die de calangie doen sal, een darde part voor den Armen der Plaatsen daar 't casus voorvallen sal, ende het resterende darde part voor de Supplianten, alles in dien verstande, dat wy de Supplianten met desen onsen Octroye alleen willende gratificeren tot verhoedinge van hare schade door het nadrukken van de voorsz. Wercken, daar door in genigen deele verstaan den inhoude van dien te authoriseren, ofte te advouëren, ende, veel min de selve onder onse Protextie en de beschserminge eenigh meerder credit, aansien, of reputatie te geven, nemaar de Supplianten in cas daar inne iets onbehoorlyks soude influëren, alle het selve tot haren laste sullen gehouden wesen te verantwoorden, tot dien eynde wel expressely begeerende, dat by aldien sy dese onse Octroye, voor de voorsz. Wercken sullen willen stellen, daar van geen geabbrevieerde ofte gecontraheerde mentie sullen mogen maken, nemaar gehouden sullen wesen het selve Octroy in 't geheel. en sonder eenige Omissie, daer voor te drukken, ofte te doen drukken, ende dat sy gehouden sullen syn een exemplaar van de voorsz. Wercken, gebonden ende wel geconditioneert, te brengen in de Bibliotheecq van onse Universiteyt tot Leyden, ende daar van behoorlyk te doen blyken, alles op pene van het effect van dien te verliezen, ende ten eynde de Supplianten desen onsen Octroye ende consente mogen genieten als naar behooren, lasten wy allen ende een ygelyk, die 't aangaan mag, dat sy de Supplianten van den inhoude van desen doen lasten ende gedogen, rustelyk, vredelyk, ende volkomentlyk genieten ende gebruycken, cesserende alle belet ter contrarie gedaan. Gedaan in den Hage, onder onsen grote Zegele, hier aan doen hangen op den drie en twintigsten Mai, in 't Jaar onses Heer en Zaligmakers, seventien honderd en veertien.

A. HEINSIUS.

Ter Ordonnantie van de Staten

SIMON van BEAUMONT.

De Regenten van het Wees-en Oude Mannenhuis hebben, in haar voorsz. qualiteit, het recht van deze Privilegie vergund aan de Erfgen. van J. LESCAILJE EN DIRK RANK, voor al de Treur-Bly-en Kluchtspeelen, die by haar, ten dienst van de Schouwburg, reeds zyn gedrukt.

In Amsteldam, den 26. Mai, 1714.

COPYE

Van de

PRIVILEGIE.

DE Staten van Holland ende Weſtvrieſland doen te weten. Alzo Ons vertoond is by de tegenwoordige Regenten van de Schouwburg tot Amſterdam, Dat zy Supplianten zedert eenige Jaaren herwaarts met hunne goede vrinden hadden gemaakt en ten Toneele gevoert verſcheiden Werken, zo van Treurſpeelen, Blyſpeelen als Klugten, welke zy lieden nu geerne met den druk gemeen wilden maken: doch gemerkt dat deze Werken door het nadrukken van anderen, veel van hun luiſter, zo in Taal als Spelkonſt zouden komen te verliezen, en alzo zy Supplianten hen berooft zouden zien van hun byzondere oogwit om de Nederduitſche Taal en de Digtkonſt voort te zetten, zo vonden zy hen genoodzaakt, om daar inne te voorzien, ende hen te keeren tot Ons, onderdanig verzoekende, dat Wy omme redenen voorſz. de Supplianten geliefden te verleenne Octroy ofte Privilegie, omme alle hunne Werken reeds gemaakt, en de noch in 't ligt te brengen, den tyd van vyftien Jaaren alleen te mogen drukken en verkoopen of doen drukken en verkoopen, met verbod van alle anderen op zeekeren hooge peene daar toe by ons te ſtellen, ende voorts in communi forma. Zo is 't dat Wy de Zake en 't Verzoek voorſz.

over-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

overgemerkt hebbende, ende genegen wezende ter bede van de Supplianten, uit Onze regte wetenſchap, Souveraine magt ende authoriteit dezelve Supplianten gekonzenteert, geaccordeert ende geoctroijeert hebben, conzenteeren, accordeeren ende octroijeeren mitsdezen, dat zy geduurende den tyd van vyftien eerſt achter een volgende Jaaren de voorſz. Werken die reeds gedrukt zyn, ende die van tyd tot tyd door haar gemaakt ende in 't licht gebragt zullen werden, binnen den voorſz. Onzen Lande alleen zullen mogen drukken, doen drukken, uitgeven en verkoopen. Verbiedende daarom allen ende eenen yegelyken dezelve Werken naar te drukken, ofte elders naargedrukt binnen den zelve Onzen Lande te brengen, uit te geven of te verkoopen, op de verbeurte van alle de naargedrukte, ingebragte ofte verkogte Exemplaaren, ende een boete van drie honderd guldens daar en boven te verbeuren, te appliceren een darde part voor den Officier die de calange doen zal, een darde part voor den Armen ter Plaatze daar het cazus voorvallen zal, ende het reſteerende darde part voor den Supplianten. Alles in dien verſtande, dat wy de Supplianten met dezen Onzen Octroije alleen willende gratificeren, tot verhoedinge van haare ſchaade door het nadrukken van de voorſz. Werken, daar door in geenige deelen verſtaan, den inhoude van dien te authorizeeren ofte te advoueeren, ende veel min de zelve onder Onze protekcie ende beſcherminge, eenig meerder kredit, aanzien ofte reputatie te geven, nemaar de Supplianten in kas daar in yets onbehoorlyk zoude mogen influeeren, alle het zelve tot haren laſte zullen gehouden wezen te verantwoorden; tot dien einde wel expreſſelyk begeerende, dat by aldien zy dezen Onzen Octroije voor de zelve Werken zullen willen ſtellen daar van geene geabbrevieerde ofte gecontraheerde mentie zullen mogen maaken, nemaar gehouden zullen weezen het zelve Octroy in 't geheel ende zonder eenige Omiſſie daar voor te drukken ofte te doen drukken, ende dat zy gehouden zullen zyn een exemplaar van alle de voorſz. Werken, gebonden ende wel geconditioneert te brengen in de Bibliotheecq van Onze Univerziteit tot Leiden, ende daar van behoorlyk te doen blyken. Alles op pœne van het effect van dien te verliezen. Ende ten einde de Supplianten in dezen Onzen Conzent en Octroije mogen genieten als naar behooren: Laſten wy allen ende eenen ygelyken

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

lyken die 't aangaan mag; dat zy de Supplianten van den inhoude van dezen doen, laaten en gedoogen, ruſtelyk en volkomentlyk genieten, en ceſſerende alle beletten ter contrarie. Gedaan in den Haage onder Onzen grooten Zegele hier aan doen hangen den XIX September in 't Jaar onzes Heeren en Zaligmakers duizent zes hondert vier en tachtig.

G. FAGEL.

Ter Ordonnantie van de Staten

SIMON van BEAUMONT.

De tegenwoordige *Regenten* van de *Schouwburg* hebben het recht der bovenſtaande Privilegie, voor het *Hofſteê Leeven*, vergund aan de Erfgen: van *Jacob Leſcailje*.

Den zevenden April, 1697.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

VERTOONERS.

BERNARD, Landheer.
JULIAANE, Vrouw } van Bernard.
MARIANE, Dochter } van Bernard.
DORANTE, Broeder } van Mariane.
LEONOOR, Kamenier } van Mariane.
ERASTE, Vryer } van Mariane.
FIDEL, Knecht van Eraste.
MARQUIS.
BARON, vriend van de Marquis, en Gebuur } van Bernard.
JOCHEM, Portier } van Bernard.
VALENTYN, Vriend } van Bernard.
NICOLE, Keukenmeid } van Bernard.
DRIE KAALE EDELINGEN, Vrinden van Dorante.
SOLDAAT.
VALERIUS, Neef } van Bernard.
IZABEL, Nicht } van Bernard.

Het Tooneel is omtrent 's Graavenland, begind in de morgenstond, en eindigd tegen den avond.

HET

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

HET
HOFSTEE LEEVEN,
KLUCHTSPEL.

EERSTE TOONEEL.

ERASTE, FIDEL, LEONOOR.

LEONOOR.

Noch eens, bemind gy haar, gy moet vertrekken, Heer,
Keer aanſtonds na de Stad.

ERASTE.

Zulks doe ik nimmermeêr,
Ik bid u, laat ik haar een oogenblik ſlechs ſpreeken:
Waar is myn Welluſt? zeg, waar heeft zy zich verſteeken?
Weêrhou my langer niet, want ik.....

LEONOOR.

Doe gy uw zin,
Doe al wat u belieft, blyf hier vry altyd in.
Indien 't Madame wiſt, die u zo kan bekooren,
Dat gy hier binnen waart, zy kwam u aanſtonds hooren
En ſpreeken, mogelyk verlangt ze u ook te zien,
Licht meêr als gy verlangt, ja 't zou niet vremts bediên;
't Bloed kruipt daar 't niet kan gaan.

ERASTE.

Ei, laat u eens beleezen,
Stel haar en my te vreên, wil ons niet tegen weezen,
Waarom belet gy zulks?

LEONOOR.

Waarom? om dat ik weet
Het kwaad gevolg van dien. genomen 'k was gereed,
En ſtond het u al toe, Mejuffer hier te ſpreeken,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Zou gy wel weder van elkander zyn te breeken?
Zou gy van 't voorwerp, daar gy lichter laag om brand,
Wel ſcheiden konnen? neen. en wierd gy op het land,
Hier door haar Vaâr betrapt, ik waar gewis verlooren.
Daarom vertrek, noch eens, 'k wil daar niet meêr van hoo-
FIDEL. (ren.
Nou, Leonoortje, nou een ommezientje maar,
Dan zullen wy ... jy weet wel wat ik meen, niet waar?
LEONOOR.
Neen, neen, die hagelbui zou my te vreeſlyk raaken.
Hy ſtiet my uit de deur, en Marianes zaaken
Noch erger, die, die wierd in 't Klooſter licht gezet.
ERASTE.
Zy zou haar vryheid, die haar vaâr haar nu belet,
Licht daar meêr hebben, hier komt hy haar ſteeds te plaagen,
Want zy mag niemand zien, ten zy ze hem behaagen.
LEONOOR.
Het Klooſter leeven voor de Juffers, is zeer kwaad,
't Is goed voor vrijers die haar zelven in de ſtaat
Der ſuffers vinden, die geen Juffers carreſſeeren,
Noch onderhouwen en galanteryen leeren;
Voor zulke Droogers is het Klooſter leeven goed,
Niet voor een Juffer die is Adlyk opgevoed,
En die gewoon is na de pracht en zwier te leeven.
ERASTE.
'k Zie al de waereld hier zich in en uit begeeven,
En ik alleen geſtuit, ô gruwelyke ſpyt!
LEONOOR.
Dat is om dat de min u door de harſens ryd,
Moesjankers moogen hier omtrent niet koomen ruiken.
FIDEL.
Dan moeten wy, myn Heer, een andre liſt gebruiken.
Maar wat begeerd hy dan?
LEONOOR.
'k Zal 't u wel zeggen, hoor;
Die Vrek die heeft niet aârs met zyne Dochter voor,
Als haar, met geld en goed, voor eeuwig te bewaaren.
FI-

FIDEL.

Dan mag die Gierigaart wel voor zintvelten vaaren.
Maar, Leonoor, weet dat wy zyn van ſentiment
Te trouwen, dit's in 't kort, 't begin en ook het end.

LEONOOR.

Maar, ik ....

FIDEL.

Maar ik, nog eens, laat ons uw Juffrouw ſpreeken,
Die zal haar hoofd zo lang om deeze zaak niet breeken.

ERASTE.

Men zegt my, is het waar, haar Broêr is niet op 't land?
Hy is myn trouwſte vrind die 'k in de waereld vand,
Hy mind my ſterker als zyn Vader my kan haaten,
Doch 'k zal om 's Vaders haat de Docher niet verlaaten.

LEONOOR.

Ik heb u reeds gezegt, een dag twee drie geleên,
Dat hy, met zyn gevolg, ter Jagt is uitgereên,
'T Is zyn gewoonte niet hier lang in huis te blyven,
Hy houd heel weinig van het knorren en het kyven,
't Geen daaglyks hier geſchied, zyn Vaâr, die ouwe Vrek,
Maakt haar in 't kort miſſchien noch door zyn knorren gek.
't Is niet te lyen, 't geen zyn Vrouw zelfs moet verdraagen,
't Is niet als raazen en als tieren alle dagen.

ERASTE.

Dat valt verdrietig.

FIDEL.

Ja, wy zullen, na ik meen,
Niet anders vangen als een groote blaauwe ſcheen.

LEONOOR.

Hy is aartsgierig, en hy gund zich nauw het leeven;
Ja 't geen hem 't meeſte ſmart, is 't geen hier word bedreeven.
't Is hem een doodſteek dat zyn Vrouw niet is als hy,
Die meeſt zyn tyd verſlyt met dolle kyvery,
Maar zy, in tegendeel, die zulks graag zou beletten,
Houd ſteeds gezelſchap aan, geeft baallen en banketten,
Houd ope tafel, en geeft toegang aan elk een,
Die vrindſchap zoeken wil, en leeft met elk gemeen.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Maar, 'k hoor daar iemand; och! wat raad? dit doet me
vreezen.

ERASTE.

Hebt gy geen ſchuilplaats daar wy veilig kunnen weezen?

FIDEL.

Die ouwe Knorrepot! dien gierigen Rabout,
Die Turk, die niet begeerd dat zyne Dochter trouwd.

LEONOOR.

In 't Turfhok, 'k weet niet waar 'k u anders zal verſteeken.

FIDEL.

Daar ga ik niet, ik mogt daar hals en beenen breeken.

LEONOOR.

Daar zyt gy wel bewaard. Wat maakt de gek al ſpel.
Ontaard gy van uw naam? zeg, zyt gy niet Fidel?

FIDEL.

Fidel, dat ben ik, ja, 'k wouw myns gelyk wel weeten;
Maar nucht'ren in een hok, neen, eerſt moet ik wat eeten;
Myn maag knort op myn keel, myn keel knort op myn
mond,
'k Zou om een ſtukje brood opzitten als een hond.

LEONOOR.

Sa, Mantje, ſa, Fidel! zit op, zit op, ter degen.

FIDEL.

Wel ja, zit op Fidel, dat komt my niet gelegen.

ERASTE.

Ga met my, of....

LEONOOR.

Kom voort, hier diend niet lang bedocht.

TWEEDE TOONEEL.

LEONOOR, MARIANE.

MARIANE.

Vind ik u hier? dat's goed, ik heb u lang gezocht,
Weet gy niet, Leonoor, of hebt gy niet vernomen
Wat volk zo even hier is op de plaats gekoomen?
Zy wand'len in de Thuin, myn Stiefmoêr is 'er by,

Ze ontfangt haar vrindelyk, zy toonen zich zeer vry.

LEONOOR.

Neen, 'k weet in 't minst daar van, maar 'k wenschte by die Vrinden,
Uw Vader zich zo wel als Moeder zich liet vinden.

MARIANE.

Ik denk dat dit bezoek hem niet wel aan zal staan.

LEONOOR.

Wel nu, wat dunkt u? zal dit dan wel beter gaan?

DERDE TOONEEL.

MARIANE, LEONOOR, ERASTE, FIDEL.

MARIANE.

WAt raad! ach!

LEONOOR.

Nu, myn Heer, nu kund ge uw Schoone spreeken,
Maar zyt wat kort van styl, voor al niet lang te preeken.
Nu, Juffrouw, kort en goed, ik zal de schiltwacht zyn,
En passen op de deur.

FIDEL.

'tIs, by myn zoolen, fyn.

MARIANE.

Erast, wat doet gy al? wil u van hier begeeven,
Indien 't myn Vader wist hy bragt my om het leeven.
Gy steld my in gevaar.

ERASTE.

Ach! uw bekoorlykheid,
En minnelonkjes doen deez' onbehoorlykheid
Begaan.

MARIANE.

Keer weêr na Stad; hoe moogt gy my zo kwellen?

FIDEL.

Ik zou 't, voor myn part, wel met zulk een meisje stellen.

ERASTE.

Wel aan, myn Schoone, nu myn byzyn u verdriet,
En geen genoegen geeft . . . . .

FI-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

FIDEL.

Myn Heer, zy meent het niet.

ERASTE.

Zo zoek ik hier myn dood.

MARIANE.

Die zou my niet vernoegen.
Maar zo men, door de trouw, ons wilde zaamen voegen,
'k Verdroeg de moeilykheid, 't geknor, 't verwyt, de haat
En laster, die men my gestadig, tot myn smaad,
Werpt op den hals; ja, 'k wil het geen hier werd bedreeven,
Indien 't myn vader kwam te weeten, u vergeeven.
Zyn dit geen tekens van ... wat wilt gy meêr, myn Heer?

ERASTE.

Wat raad, wat zal ik doen?

MARIANE.

De tyd neemt wel een keer
En baard verandering, wy moeten daar op wachten,
Ik heb myn Moeder reeds, zelfs buiten myn gedachten,
Gekreegen op myn zy, haar vrindschap, die 'k geniet
Door myn believing, helpt my veel in myn verdriet.
Had ik maar in myn magt om haar bekend te maaken,
Dat gy my mind, myn Heer, zy zou in myne zaaken
My licht behulpzaam zyn.

ERASTE.

Dan zyn wy van die kant
Verzekerd; en uw Broêr die heb ik op myn hand,
Hy is myn grootste vrind. ach! laat het u behaagen,
Myn Schoone, dat ik hier mag blyven twee drie dagen,
Versteek my hier in huis.

FIDEL.

Myn Heer, ik bid u, hoor,
Beding dan eerst voor al dat wy, door Leonoor,
Jy weet wel wat ik meen, zo als 't behoord, verwerven,

Slaat op zyn mond.

'k Vergat het nimmer, zo 'k van honger hier moest sterven.

ERASTE.

Zwyg stil, Fidel, zwyg stil. Mejuffer, ach! ik zweer,

Ver-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Versteek my waar gy wilt, men zal zulks nimmermeêr
Te weeten komen, en uw eer zal hier niet lijen.

FIDEL.

Denk eerst om 't eeten, en daar na zo mag jy vrijen
Zo lang als 't u belieft, „ dat 's henkers van die vent.
Of wilt gy vasten, Heer, tot dat wy 't zyn gewent?
Zo steekt ons licht de moord.

ERASTE.

Ik raad u stil te weezen.
Myn Engel, schoone Ziel, gy hebt in 't minst te vreezen.
Myn Lief, een oogenblik u op een dag te zien,
Zal my vernoegen.

MARIANE.

Neen, myn Heer, 't kan niet geschiên.
Ik weet niet hoe gy my zulks derft te vooren stellen.

ERASTE.

Om onze min, myn Lief.

MARIANE.

Hoe moogt gy my zo kwellen?

ERASTE.

Of wilt gy dat ik voort weêr na de Stad toe keer?
Onlydelyk verdriet!

VIERDE TOONEEL.

ERASTE, MARIANE, FIDEL, LEONOOR.

LEONOOR.

Vertrek aanstonds, myn Heer.
Voort, Juffrouw, aan een kant, uw Vader komt na vooren;
Zag hy u by malkaâr, gewis gy waard verlooren.

ERASTE.

Wat staat my nu te doen?

LEONOOR.

Vertrekken, anders niet.

MARIANE.

Begeef u voort na 't Dorp, maak dat u niemand ziet.

LEO-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

LEONOOR.

't Is tyd, myn Heer, ga voort.

ERASTE.

Helaas! wat grooter plaagen!
Zal ik u zomtyds zien, of moogen na u vraagen?

MARIANE.

Erafte, ik weet het niet.

LEONOOR.

Ik bid u, ga tog voort.
Daar komt hy, 't is te lang hy heeft ons al gehoord.

ERASTE.

Myn, Schoone, maar een beê, dat is my eens te fchryven.

LEONOOR.

Al na het valt, myn Heer, zo zal men uw geryven.

MARIANE.

'k Zal 't doen, indien ik kan....

LEONOOR.

Zy hebben nooit gedaan

ERASTE.

Ach! zonder u te zien, zal ik.....

LEONOOR.

Zult gy niet gaan?

ERASTE.

Vaar wel, myn Engelin.

LEONOOR, *haar de deur uitftotende.*

Hy zal ons wis vernielen.
Kom, gaan wy, want hy is ons dicht op onze hielen.

VYFDE TOONEEL.

BERNARD, JOCHEM.

BERNARD.

JOu Schurk, jou vagebont, jou onbefchaamde Guit,
Durft gy, in myn gezicht, noch melden dit befluit.
Had ik u niet belaft.....

JOCHEM.

't Is waar. maar, daar beneeven,

Op

Op de order, die gy my zo daadlyk hebt gegeeven,
Van niemand, wie 't ook zy, hier in te laaten, moet
Ik u ook zeggen, dat uw vrouw zulks niet vond goed;
Maar heeft, in tegendeel, hoe zeer gy 't ook moogt haaten,
Belaſt dat yder een zal werden ingelaaten,
Ja, al de waerelt hier vry in en uit zal gaan,
In ſpyt van uw verbod: wat heb ik dan misdaan?

BERNARD.

Wat gy misdaan hebt, Schelm, dat gy na my zult hooren,
Of 'k zweer, ik zal die neus doen ſpyk'ren aan uw ooren.
Ik waarſchuw u nog eens; hoor, Jochem, 'k zegt u klaar,
Ik wil het weeten, wat hier al geſchiet door haar.
Men zou my aârs wel licht bekroonen met twee hoornen.
Heb jy 't gevat, of niet?

JOCHEM.

Ik wil haar niet vertoornen,
Ze is ſlimmer, als een draak, wanneer ze aan 't kyven raakt.
Jy kund wel tieren, en wel vloeken, maar zy maakt
Het duizendmaal zo bont, geen mens kan by haar duuren,
Sy ſpuuwt, zy krabt, zy byt; jy weet wel van haar kuuren.

BERNARD.

Ik zal wel order daar in ſtellen. hoor eens hier,
Hier zeg ik, hier.

JOCHEM.

'k Vertrouw u niet, 'k heb geen pleizier
In 't roſſen, en myn huit, hebt gy al deurgeſlagen,
Gy zyt te kort van ſtof; ik kan het niet verdraagen.

BERNARD.

Kom, zeg my eens wat volk liet gy ſtraks door de poort?
Pas niet te liegen, maar verhaal het my zo voort.

JOCHEM.

Het is van 't fraiſte ſlag, dat, 'k ooit hier van myn leeven
Gezien heb; en, na 't ſchynt, zyn zy in als bedreeven,
Zy zingen, ſpringen, en zyn luſtig onder een,
Het ſchynen geeſten, Heer, het is wat ongemeen.

BERNARD.

Hoe ſterk is dat Geſpuis?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

JOCHEM.

Laat zien... ja, met haar vieren,
Twee braave heeren, die, na 'k zag aan haar manieren,
Zeer vrolyk zyn van aart, elk mag wel zes ſtoop wyn,
Verzeld met Dames, die 'k vertrouw zo vies niet zyn.

BERNARD.

Weet gy haar naam niet?

JOCHEM.

Neen, maar gy moet verder hooren?
Zy zyn in een Karos, van achteren tot vooren
Verguld, gekoomen met zes Paertjes na de zwier,
Lakeijen achter op, zo wel een ſtuk drie vier.

BERNARD.

ô Moord! zyn ze alle hier?

JOCHEM.

Hoor toe, 'k zal 't u ontleeden.
'k Zei tegen haar Koetſier, my docht het was ook reeden,
Ry met je koets na 't dorp, wy hebben hier geen ſtal
Voor koetſen, maar voor voer van Paerden is 't hier al.
Breng haar weêr hier, dan zult gy beter welkom weezen.
Is dat niet wel bedacht?

BERNARD.

ô Guit! nu moog jy vreezen,
Koſt gy haar Paerden niet, na 't Dorp toe laaten gaan,
De koets die vreet niet, Schelm, het is met my gedaan;
Zes Paerden! haverkiſt, ſta vaſt; ik ben verlooren.

JOCHEM.

De Biesjes zynder na, zy zullen u bekooren,
Gy zaagt haar weergaâ nooit, zy hebben billen, bloed!
Zo rond, als miſpels, en zyn deur en weer deur voed;
Het is een luſt te zien.

BERNARD.

Daar is niet door te koomen.
Bernardo wat hebt gy al op uw hals genomen?
Nu zie ik eerſt myn fout, 'k beging een dwaaze daad,
Myn varken van een Wyf, die gaf my deeze raad.
Ik liet my, ach! 't is waar! te lichtelyk verleijen,

Was

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Was 't Buiten Leeven zoet, zo kwam zy my ſtaâg vloeijen,
Men is daar door geëerd, gezien, en groot geacht.
't Is onbedenkelyk, wat liſt zy dag en nacht
Heeft aangewend, om my deez' Hofſteê te doen koopen.
Maar 'k dacht niet dat men my zo zou het vel afſtroopen.
Deez' Zomer ben ik al ten achteren, na 'k meen,
Zes duizend gulden; wel! waar pikken zal dat heen?

JOCHEM.

Daar word gy voor bezocht van vrinden en van maagen,
En wat gy maar begeerd, dat hebt gy alle daagen,
Uw Plaats is nimmer leeg, gy werd, van elk geacht,
Men pryſt u overal; een eer voor uw Geſlacht.

BERNARD.

Ja, zo bemind men my, maar dat is om den brooden,
En om de lik, ik heb die minnaars niet van nooden.
Ik wenſchte dat men my hier maar in vreeden liet.
Myn Wyf beminnen ze ook, waarom?

JOCHEM.

Dat weet ik niet.

BERNARD.

Ik wel; om hier zo wat knikknelishuis te ſpeelen,
Daarom zo zult gy 't doen, 't geen ik u zal beveelen;
Houw jy de Poort in ſlot, en haal de Valbrug op,
Ik geef die Gaſten, die hier koomen haaſt de ſchop.

JOCHEM.

Het ſchynt, myn Heer, het is deez' Plaats als aangebooren,
Den Eigenaar, die deeze uw Heerlykheid te vooren
Heeft toebehoord, die had meê een en 't zelfde lot,
Hy wierd bemind als gy, nu ſtrekt hy tot een ſpot,
En werd van elk belacht,

BERNARD.

Ik zweer, had ik 't geweeten,
Men had my zo het blok niet aan het been geſmeeten.
Zyn dat de kooten, èn 't vermaak van 't Buiten zyn?
Maar 'k trooſt my, dat 'er meêr, als ik, zyn in die pyn.
Daar zyn 'er in deez' Buurt, al hoord men haar niet klaagen,
Die ... Maar! wat helpt dat my?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

ZESDE TOONEEL.

BERNARD. JOCHEM, LEONOOR.

LEONOOR.

MYn Heer, Mevrouw laat vraagen,
Of't u geliefd, dat gy de Vrinden welkom heet,
Zy wand'len in de Tuin?

BERNARD.

Och! och! het kouwe zweet,
Breekt van benauwdheid uit. Wie is hier al gekoomen?
Wie zyn zy? en hoe veel? 't verstand word my benoomen.
Dat haar de pokken schen.

LEONOOR.

Daar is de plompen Beest,
Die Zwelligbast, die laast hier noch eens is geweest,
Die zo lang tafelde, die met zyn kakebeenen
Zo dapper schermde, en al de glaazen een voor eenen
Zo manlyk leegden, dat uw voedervat noch zucht,
Verzeld met noch een Heer, niet min als hy berucht,
Om zo een stoop of twee in een moment te drinken.

BERNARD.

Ach! Leonoor, myn hart zal in myn schoenen zinken.

JOCHEM.

Heb ik 't u niet gezeid, dat 't zulke Slokkers zyn?
Haar troonjens puilen uit van ham en rynse wyn,
Zy zien zo smaaklyk, dat, al had gy niet gegeeten
In vyf zes daagen, op 't gezicht vielt gy aan 't eeten,
Schoon dat zulks wel gebeurd dat gy drie daagen vast,
Wanneer je ons voorleest, dat het eeten strekt tot last,
En dat de matigheid de menschen lang doet leeven,
Zo zullenze u daar wel een aâr bericht op geeven,
Gy paaid haar daar niet meê met deeze lessen, Heer.

BERNARD.

'k Zal u vermoorden Guit. Wie is 'er nog al meêr?

LEONOOR.

Die jonge Juffrouw, die de laastemaal, in 't speelen,

Dat

Dat geld van Juffrouw won; het kan haar niet verſcheelen,
Hoe hoog men ſpeelen wil, voor al 't moet zyn om goud.

BERNARD.

Ach! Leonoor, zie daar my dunkt ik word al koud.

LEONOOR.

Die Juffrouw is 'er by, die door het huis loopt danſſen,
En zingen, en altyd de mode van de Franſſen
Navolgt, die vrolyk zyn al zyn zy naakt en kaal.

BERNARD.

Wie meend gy? 'k ken haar niet.

LEONOOR.

Die hier de laaſtemaal
Het Delfze Poſtelein aan ſtukken heeft geſmeeten,
Die Juffrouw is het, nu geloof ik zult gy 't weeten.
't Was ſchand met Poſtelein van Delft, in plaats van fyn,
Te pronken, neen, het moeſt van 't ouwe kraakwerk zyn,
't Is al te kanaaljeus, weg met die vodderyen,
Zy zei, en liet het zo door haare vingers glyen.

JOCHEM.

Wel dat was wonder raar.

BERNARD.

Maar, zeg my, Leonoor,
Hoe zyn die Vrinden van myn Vrouw toch al ontfangen?

LEONOOR.

Hoor,
Heel moeilyk, in 't begin zo raakten zy aan 't kyven.

BERNARD.

Aan 't kyven? zeeker! en waarom?

LEONOOR.

Alleen om 't blyven,
Zy proteſteerden, dat zy langer niet... laat zien,
Hier konde blyven als een dagje acht af tien.

BERNARD.

Acht dagen! langer niet? ik zweer 'k zal haar doen weeten,
'k Zal haar met myn gezigt zo vrindlyk welkoom heeten,
Dat zy wel zullen zien en makkelyk verſtaan,
Waarom zo meenig man, ten acht'ren is gegaan.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Dat Hofsteê houwen doet 'er meenig deerlyk zuchten.
Ik zal met pak en zak na Kuilenburg toe vlugten.
Dit zal de reeden zyn, zo 't waar is 't geen men zeid,
Dat Kuilenburg tot aan Vianen uitgeleid
Zal werden, wyl men 't volk ziet daaglyks derwaarts trekken,
Met heele legers, om haar schanden daar te dekken.
Acht dagen! Leonoor, waar zyn zy? in den Hof?

LEONOOR.

Ja in de groote Allee. ik ga, met uw verlof,
Haar vliegend zeggen, dat gy aanstonds daar zult weezen.

ZEVENDE TOONEEL.

BERNARD, JOCHEM.

BERNARD.

ACht daagen! neen ik laat my daar niet toe beleezen;
Vier Menschen, Knechten, en zes Paarden op myn stal,
Acht daagen! wel ik zweer dat ik 't beletten zal.

ACHTSTE TOONEEL.

BERNARD, JOCHEM, SOLDAAT.

BERNARD.

WAt komt die groote Schurk hier ook om my te plaagen?
Wat doet gy hier? spreek op.

SOLDAAT.

Myn Heer, uw Neef laat vraagen,
Hoe 't met myn Heer, en met Mevrouws gezontheid staat.

BERNARD.

Ga heen, zeg dat het ons zo maar wat paslyk gaat.

SOLDAAT.

Hy meend hier morgen met myn Heer te komen eeten.

BERNARD.

'k Eet morgen niet, loop heen doe hem dat aanstonds weeten.
Zeg dat ik morgen iets noodzaakelyks... maar wat?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Zeg dat ik morgen iets te doen heb in de Stad.
Dat ik voor deez' tyd hem die eer niet kan bewyzen.

SOLDAAT.

Hy zend u deez' Faisant met eenige Patryzen,
Hy heeft het vastgesteld.

BERNARD, *hem de Patryzen afneemende.*

Hy weet noch hoe het hoord;
Hy weet te leeven, en te laaten leeven. voort
Legze op een koele plaats.

SOLDAAT.

Myn Heer, 'k heb u vergeeten
Te zeggen, dat hy met zyn vieren hier zal eeten,
Hy heeft een Kapitein drie vier meê op de Jagt.

BERNARD.

Wat zeg, wat zegje daar? ik heb my weêr bedacht,
Een Kapitein drie vier, 't kan morgen my niet beuren.
Daar neem het Wild weêr meê.

SOLDAAT.

Gy moet u niet versteuren,
Het is vergeefs, myn Heer, 't verdriet hen al in 't veld.
Zy koomen 't gaat hoe 't gaat, dies toon u niet ontsteld.
Vaar wel, ik zeg dat gy haar zaamen zult verwachten.

NEGENDE TOONEEL.

BERNARD, *alleen.*

LOop aan de galg, Schavuit. geen plaagen met gedachten
Of koomen my aan boort, hy stuurd my een Faisant
En wat Patryzen, 'k zeg het gaat my aan 't verstand,
'k Word dol en zinneloos; Kozyn zal met zyn vieren
Hier koomen eeten, bloed! hoe zalmen my barbieren.
't Getal vermeerd, 't gaat wel. was 't Buite Leeven zoet,
Wat krygt men Vrinden die ons tappen merg en bloed.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

TIENDE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN.

VALENTYN.

MYn Heer, wat raad?

BERNARD.

Hoe zo? wat raad, wat zal dat weezen?
Nog meêr kwaad water, ach! hoe raak ik buiten vreezen?
Wat is'er weêr te doen? maar 'k heb het al verstaan,
Vier Kapiteinen, 'k vrees de Waereld zal vergaan;
Myn Neef, die Slokop, komt op morgen daar meê eeten.

VALENTYN.

Wat dat jy zegt! maar hoor, hebt gy dit wel geweeten?
De gantsche morgen heeft hy rondom hier gejaagt,
Tot aan uw Schutting toe, en yder Knecht die draagt
Zo veel hy draagen kan, zy zyn zo zwaar belaaden,
Dat vyftig man daar aan zich maklyk zou verzaaden.

BERNARD.

Heeft dat myn Neef gedaan? de pikke haal Kozyn,
Met zyne Kapiteins, ja wel, wat grooter pyn!
Hy stuurd my eenig Wild, ik kan het niet vergeeten,
Gevangen op myn Land, om hier te koomen eeten.
Hoe is't verdraagelyk? keer ik my in de Stad,
Zo draait de looze Pry my noch veel slimmer rad,
Ja zelf begeerd zy, dat, hoe zeer men my komt hoonen,
Dat ik aan elk die komt een goed gelaat zal toonen,
En wil, in spyt myns harts, dat ik hier yder een
Zeer heus ontfangen zal, en maaken my gemeen.
't Is Waar het geen men zeid, de Buitenlui zyn Slaaven.
Bernardo ach! gy werd al leevendig begraaven.
Myn Vrind, wat raad hier toe? gy moet my helpen raân,
Hoe wy dit wieden, en dit onkruid doen vergaan.

VALENTYN.

Heel gaeren, 't is my leed, 'k zou my daar tegen zetten,
En, zo veel 't doenlyk was, 't bezoeken hier beletten.
Zy meenen licht dat u hier door veel eer geschied,

Wan-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Wanneer men u bezoekt.

BERNARD.

Ik heb die liever niet.

VALENTYN.

Het deerd my in myn hart, ik zou hier nimmer koomen.

BERNARD.

Dan was 't noch arger, neen, dan zou 't hier overſtroomen
Van menſchen, dat 's het geen zy zoekt en anders niet,
Dan was zy hier alleen, en deed my meêr verdriet.

VALENTYN.

Ik zou dat koſtlyk Huis my aanſtonds kwyt gaan maaken,
Zo kreegt gy zekerlyk verandring in uw zaaken.

BERNARD.

Dat heb ik al getracht, maar niemant wil 'er aan,
Het is te wel bekend, men noemt het 't huis val aan,
Men houd de baan hier warm.

VALENTYN.

Zout gy 't niet durven waagen,
Om huisraad, bed, en al hier uit te laaten draagen?

BERNARD.

Dat heb ik al bezocht, maar 't helpt dog niemendal.

VALENTYN.

Die hier dan ſlaapen wou, die wees ik na de ſtal.
Ik zweer, zy zouden hier zo dik en bol niet vliegen.

BERNARD.

Hoe dat ik 't ſtel of niet, zy weet my te bedriegen,
Zy doed ze blyven, en zy ſlaapen in het hooi
Of op de zolder, of men maakt een kermis kooi;
Zy hebben laaſt myn hooi en haver opgevreeten,
Om my te plaagen, 't geen ik noch niet heb vergeeten.
En ſpreek ik 't minſte woord haar tegen, wel zie daar,
Dan heb ik ze aan myn hals, en hoor een groot misbaar.
Dan vliegt ze als boskruit op, dan weet ik niet te leeven,
En yder, als het hoord, reſpect en eer te geeven,
Dan ben ik een Jan hen, een olyke Albedil.
Dan is 't; wie hier niet meê al kommandeeren wil.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

VALENTYN.

Dan weet ik goede raad, om aanſtonds u te wreeken.

BERNARD.

En Wat?

VALENTYN.

Gy moet de brand hier datelyk in gaan ſteeken,
Dan zyt gy met 'er haaſt van al het bruitje vry,
En na ik reek'nen kan, zo wint gy veel hier by.
Maar zacht, wie komt daar aan?

BERNARD.

Dat wil hier nimmer daagen,
Ik ken hem niet, hy komt licht meê om my te plaagen.

ELFDE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, MARQUIS.

MARQUIS.

Zyn dienaar, Heer.

BERNARD.

Myn Heer, is hartelyk gegroet.
„ Ach! Valentyn, ik voel verandring in myn bloed.

MARQUIS.

Myn Heer, die kend my niet?

BERNARD.

„ Dat heeft hy wel geraaden.
't Is zo myn Heer. „ Ik ben met groote vrees belaaden.

MARQUIS.

Ik heb voor lang getracht te drinken met myn Heer.

BERNARD.

Wat zeg jy, drinken? daar doed my het hoofd van zeer,
Ik drink zeer zelden.

MARQUIS.

'k Heb de Daames laaten ſpeelen,
'k Zei aan myn Heer den Droſt; ik wil ze aan u beveelen,
Ik ga my voegen by de meeſter van 't Kwartier,
Om hem te kennen, die ons aandoed al 't pleizier.
Ik zweer, myn Heer, dat ik de reis heb aangenoomen

Alleen

Alleen om u te zien.

BERNARD.

Gy zyt heel wel gekoomen.
„ Wie of zo stouten Vent, hier toch toe heeft verzocht?

MARQUIS.

Uw Huis is een Juweel, zeer schoon en net gewrocht.

BERNARD.

„ 'k Wouw hy de kosten van 't Juweel my moest betaalen.

MARQUIS.

Geen hier omtrent, myn Heer, dat daar by op kan haalen,
In deeze gantsche Streek, wat is 't een groot pleizier
Dat gy uw Vrinden kund ontfangen, dat gy hier
Van elk werd aangezien, dat elk u moet beminnen.

BERNARD.

„ Die Kaerel maakt my dol, wat zal ik noch beginnen?
't Is een Juweel, maar weet dat my het gantsch niet past,
Het is een Paerel, die my strekt tot groote last,
Had ik myn geld daar voor, het zou my niet bekooren,
Ik gun die Paerel wel een ander aan zyn ooren.

MARQUIS.

Gy hebt hier alles wat gy maar begeerd en lust,
En goed gezelschap.

BERNARD.

Ja, maar, 'k had veel liever rust,
'k Hou veel van de eenigheid. Wie zou al dat bezoeken,
Niet voor zyn leeven lang, van nu af aan, vervloeken.

MARQUIS.

't Landleeven, ik beken 't, is in zich zelven goed,
En wonderbaarlyk fraai, maar daar benevens moet
De Kelder zyn verzien van delikate Wynen,
De Keuken wel verzorgd.

BERNARD.

„ Wat gruuwelyke pynen,
„ Doed dezen Schoft my aan. Myn Wyn die deugd heel niet,
En ook 't onthaal, myn Heer, dat daaglyks hier geschied,
Behoorden zo veel volk niet herwaards aan te trekken.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

MARQUIS.

Zo zeggenze altemaal, 't zal voor beleeftheid ſtrekken;
Maar daar benevens is 't alom zeer wel bekend,
Dat gy, in koſt en drank, al vry wat lekker bent,
En wat Mevrouw belangt, dat weeten al de Vrinden,
Die heeft een tong, myn Heer, geen lekkerder te vinden
Hier, noch in 't gantſche land.

TWAALFDE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, MARQUIS, JOCHEM.

JOCHEM.

MYn Heer.

BERNARD.

Wel nu, wat is 't?

JOCHEM.

Baron van Knipſtaart, die heeft hier zyn Valk vermiſt,
Hy is in onze Tuin op eene boom gevloogen,
Daar komt hy zelf, zal ik ze weder geeven moogen?

MARQUIS.

Baron van Knipſtaart; zacht. Bedenkt hem

DERTIENDE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, MARQUIS, JOCHEM, BARON.

BARON.

MYn Heer, die zy gegroet,
't Is my ten hoogſten leed, dat juiſt dit voorval moet
Een aangang zyn, om u myn eerſte plicht te toonen,
Ik hoop uw heusheid zal voor deez' tyd my verſchoonen.

BERNARD, tegen Valentyn.

'k Geloof hy fopt my wat. 't Is geen gevolg, myn Heer,
Schoon dat men Buuren is, dat gaſtgaan heen en weêr,
En dat geſtaâg bezoek, ik zou daar niet van weeten,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Al kwam hier niemand nooit. „ 'k begin van angſt te zweeten,
„ Die Heer van Knipſtaart ſtaat my maar zo paslyk aan.

JOCHEM.

Myn Heer Baron, ik zal uw Vogel haalen gaan.

VEERTIENDE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, MARQUIS, BARON.

BARON.

Hoe is 't, myn Heer, vind gy wat vreugd in 't Buiten Leeven?
Hoe is het? kan 't Mevrouw ook wat genoegen geeven?

BERNARD.

Heel ſlechjes, 'k ben 't al moê, 't geen al de waereld zoet,
En heerlyk voorkoomt, maar 't is bitterder als roet.

MARQUIS.

Hy is 't, zo waar ik leef, wie zou zulks konnen droomen,
Zyt gy 't, myn Heer Baron? ter goeder uur gekoomen.

BARON.

Zyt gy 't, Marquis? myn Vriend. hoe lang is 't wel verleên
Dat ik u laaſtmaal zag? *Omhelzen malkanderen.*

BERNARD.

Zy maaken haar gemeen.

MARQUIS.

Wat groot geluk dat ik, myn Heer, hier koom te vinden.

VALENTYN.

Die Heeren, ziet gy 't wel? die ſchynen goede Vrinden.

BERNARD.

Ja, ja ik zie het wel, aan hun gebaar, dat zy
Goê Vrinden zyn, maar wat raakt toch hun Vriendſchap (my?
'k Kan geen van beide en zag hen nimmer van myn daagen.
Die geen geduld had, hoe waar 't mooglyk te verdraagen?

MARQUIS.

Heer Bernard, 'k leever u de braafſte Heer van 't Land,
Een die de kroon, myn Heer, van de Edelingen ſpant.
Gelukkig, dat gy hem hebt tot Gebuur gekreegen;

Want

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Want goeije Buuren daar is heel veel aan geleegen.

BARON.

Een voordeel, daar ik my wel van bedienen moet;
'k Beloof u Vrindſchap.

MARQUIS.

Ha! wat is de Vrindſchap zoet!

BERNARD.

Myn Heer, ik heb......

MARQUIS.

Men moet die knoop te zamen voegen.

BARON.

Een gunſt die ik verzoek.

MARQUIS.

Myn Heer, na uw genoegen,
'k Zal 't zonder uitſtel doen, ik ken Mevrouw haar aart,
Een goed gezelſchap is haar meêr als ſchatten waard.

BERNARD.

„ Dat liegt hy zeker niet.

MARQUIS.

Wil u op my vertrouwen,
Gy moet een dag of acht ons hier gezelſchap houwen,
Ik kwam in haare haat indien ik u liet gaan.

BARON.

Op uw verzoek, Marquis, zo neem ik 't lichtlyk aan.

BERNARD.

„ Zie zo, dat gaat hier wel, wat zal my overkoomen?
„ De eer van myn Huis werd hier al loflyk waargenoomen.
„ Zo die Marquis hier al den Adel kend van 't Land,
„ In ſpyt myns bakkus, hy myn hoofd met hoorens plant.
„ Daar komt myn Voddemoer, hier zal 't noch anders daa-
„ O Buiten Leeven! dat ik eeuwig zal beklaagen. (gen,

VYFTIENDE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, MARQUIS, BARON, JULIANE.

MARQUIS.

MAdame, ik preſenteer u dezen Edelman,

Wiens

Wiens heusheid na waardy, ik niet waardeeren kan.

BARON.

Wat is 't een groot geluk Gebuur van u te weezen,
Madame, die van elk bemind werd en gepreezen.
Het weinig goed, 't geen ik hier op het Land bezit,
Waardeer ik dies te meêr.

BERNARD.

„ Een Duivel van een Smit.
„ Daar hebje 't bruijen al.

MARQUIS

Ik heb myn Heer bewoogen,
Met uw verlof, ik bleef aârs buiten dat vermoogen,
Om hier te blyven tot vermeêring van de vreugd.

JULIANE.

Gy zouwd myn Heer, en my, ik ben geheel verheugd,
Marquis, geen meêr pleizier ter waerelt konnen toonen,
En in het tegendeel zoutge ons ten hoogsten hoonen.

BERNARD.

„ Dat liegjy, Voddemoêr. 'k verlies al myn verstand,
„ Jy weet wel dat ik graag alleen ben op het Land.

BARON.

Madame, 't is my leed, ik kan my de eer niet geeven
Van hier te blyven.

BERNARD.

„ Ja daar is niet aan bedreeven,

BARON.

Ik heb een nicht vier vyf gekreegen, die ik moet
Pleizier en vreugd aandoen.

MARQUIS.

Baron, dat komt zeer zoet,
Ik hoop, Madame, dat het u wel zal genoegen
Dat wy de Juffers van myn Heer by onze voegen.

JULIANE.

Ten hoogsten ik 't begeer, myn Heer begeerd zulks meê.

BERNARD,

„ Wel ja, wel zou ik niet, myn Heer die staat al reê.

BA-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

BARON.

Dewyl gy 't zo begeerd zal ik haar aanſtonds haalen.

JULIANE.

'k Begeer het abſolut.

BERNARD.

„ 'k Zal u daar voor betaalen.
„ Wat raad dat ik die Pry haar voorneem hier belet?

ZESTIENDE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, MARQUIS, BARON, JULIANE, JOCHEM.

JOCHEM.

MYn Heer, uw Valk die is de huiſ weêr opgezet,
Ik heb hem met uw Knecht zo aanſtonds weêr gevangen.

BARON.

Ik ga met uw verlof.

BERNARD.

Baron, waard gy gehangen,
Gy zoud my tot geen plaag verſtrekken, welk verdriet!
Hoe is 't te lyen, dat hier dagelyks geſchied?

ZEVENTIENDE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, MARQUIS, JULIANE.

BERNARD.

ZUlt gy dan oorzaak zyn dat ik geſtaâg moet vreezen?
Zal ik geen Meeſter van myn eigen moogen weezen,
Dat vraag ik u?

JULIANE.

Zult gy dan nimmer reedlyk zyn,
Zeg, ouwe Knorrepot? zeg olyke Jan Gryn?
Myn Heer Marquis, wel nu hoe vind gy 't Buiten Leeven?
Hoe ſtaat het u al aan? kan 't u genoegen geeven?

MARQUIS.

Voor my, Mevrouw, ik ſchik my altoos na de tyd;
'tGe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

'tGevalt my wonder wel.

JULIANE.

Wat een Welleventheid!
Gy hebt, Heer, een heumeur het geen my kan behaagen.

BERNARD.

„ En dat in myn gezicht, wie drommel kan 't verdraagen?

MARQUIS.

Waar zyn de Juffers?

JULIANE.

'kHeb haaar daadlyk in 't Zalet
Met Mariane, die 'k heb in myn plaats gezet,
Gelaaten.

MARQUIS.

Met verlof, ik ga haar aanſtonds vinden.
'k Bid maak geen koſten, want een ſchootel voor goê Vrinden
Is hedendaags genoeg. De vrindſchap die beſtaat
Niet in 't trakteeren, neen, weet ik zulks doodlyk haat?
De middelmaat die kan ons meêr genoegen geeven;
Wy moeten langer als een dag hier zamen leeven.

JULIANE.

Marquis, gy zyt beleefd.

BERNARD.

„ Marquis gy zyt beleefd.
„'k Heb niet een lid, of'k zweer het ſtaat en lild en beeft.
„Zie ik Marquis te recht hy zal ons wel Marquieſen,
„Zyn tanden zyn geſcharpt. 'k Zal myn geduld verliezen.

MARQUIS.

Een ſtuk gebraaden Vleeſch met eeǹ Asjet drie vier
Is by de grooten nu geheel na de manier.
Gy hebt Kalkoenen, Haas, Faiſanten en ook Duiven,
Dat's Wildbraad al genoeg.

BERNARD.

„Hoe zal dien Beeſt ze kluiven!

MARQUIS.

Met uw verlof, ik ga.

BER-

BERNARD.

Ik weet wel wat ik weet!
Was ik hier Meester, jy Marquis kreegt niet een beet.

ACHTIENDE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, JULIANE.

JULIANE.

Zult gy dan nimmermeêr in vreede met my leeven?
Zult gy in eeuwigheid my geen genoegen geeven?

BERNARD.

Neen, Varken, neen! Dat krygt gy nu noch nimmermeêr,
Denkt gy wel eens, hoe ik door u ten achteren teer?

JULIANE.

Kund gy dan aârs niet doen als my de passie preeken?

BERNARD.

Daar geeft gy reeden toe, door al uw looze streeken.

JULIANE.

Ben ik uw Vrouw alleen, ô schriklyk verdriet!
Om my te onteeren? door de hoon die my geschied?

BERNARD.

Neen, neen, maar gy kund my door de uwe ruineeren.

JULIANE.

Die niet te leeven weet, 't is noodig dat zy 't leeren.
Indien gy wist wat dat de Waereld van u zegt.

BERNARD.

Indien ge u beterde kwam alles wel te recht.

JULIANE.

Uw Buuren, Boeren, ja het gantse Dorp komt klaagen,
't Is onverdraaglyk, ja niet langer te verdraagen,
Door al de Waereld werd gy door u doen gelaakt,
Die zelf de weegen na uw Huis onganklyk maakt.
Waar heeft men ooit gehoord van diergelyke streeken?

BERNARD.

Al die nu herwaarts komt,'k wens hy den hals mag breeken,
Al was jy 't zelf, Madam.

JU-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

JULIANE.

Een ſchoone wenſch, myn Heer,
Gy gund my al wat goeds. maar 't hoofd doed myn al zeer,
't Is lang genoeg, ſchei uit; kom, voeg u by de vrinden,
Toon eens een bly gelaat.

BERNARD.

Dat zult gy nimmer vinden.
Gy kund, zo 't u gevalt, wel by de vrinden gaan.

JULIANE.

Ga meê, 'k verzoek het u.

BERNARD.

Zy ſtaan my gants niet aan.

NEGENTIENDE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, JULIANE, LEONOOR.

LEONOOR.

DAar is een Dame die hier na Mevrouw komt vraagen,
Zy is met haare Koets zeer deerlyk omgeſlaagen
Hier dichte by ons Huis, zy ſchynt van kwaliteit
En hooge ſtaat, ik heb haar in 't Salet geleid.

JULIANE.

Heeft zy zich niet bezeerd?

LEONOOR.

Haar Koets is heel aan ſtukken.

BERNARD.

Wel, Meid, wat raakt dat ons, hoe zal 't hier langer lukken?
Met maaken raakt zy weêr als zy te vooren was,
Al brak zy hals en been, wat komt dat hier te pas?

LEONOOR.

Daar 's wel een dag twee drie van doen om die te maaken.

JULIANE.

My deerd haar ongeval, ik help haar in haar zaaken,
Het was een ſchande zo men haar verlegen liet.
Ik preſenteer myn Huis.

BERNARD.

Gy gaat?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

JULIANE.

Wel waarom niet?
Hoe! kan men zich ontſlaan ons Huis haar aan te bieden?
Een Vrouw van kwaliteit, het zyn geen ſlechte lieden.

BERNARD.

Zoud gy u niet ontſlaan? laat my daar meê begaan.
Zeg, Leonoor, dat zy vertrekt van ſtonden aan.

JULIANE.

Myn Heer, dat komt 'er van uw hoolen en uw gaaten.
Gy zouwd de weegen als 't behoord verhelpen laaten.

BERNARD.

Dat bolt dat Varken noch, ô gruuwelyke ſpyt!
'k Zal 't u betaalen dat gy my zulks noch verwyt.

TWINTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, JULIANE, LEONOOR, VALERIUS, ISABEL.

VALERIUS.

UW Dienaar, Nicht.

JULIANE.

Ha, ha, hoe zult gy hem verblyden!
Zyt welkom, Neef, hy mag u wonder gaeren lyden,
Hy heeft al lang verlangd u hier te moogen zien.

EENENTWINTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, VALERIUS, ISABEL.

VALERIUS.

DAt 's goed. ik groet u, Neef.

BERNARD.

Wat zal hier noch geſchien?
Couragie! goeden dag; za wakker! treê maar binnen;
Za! volg malkander, 't ſpel dat zal eerſt recht beginnen,

VALERIUS.

Daar is myn Zuſter, Neef, die heb ik meê gebragt.

ISA-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

ISABEL.

Uw dienaresse, Neef.

VALERIUS.

Gy had ons eer verwacht,
Wy hadden lang getracht ons de eer te koomen geeven
Van dit bezoek; ik wensch gy lang moogt buiten leeven.

BERNARD.

„ Ik niet, Mejonker Neef, wat bruid my die Kozyn;
„ Al om den brooden. ach! Wat baard gy my al pyn.

VALERIUS.

Doch eene ziekte heeft dat goeije werk doen staaken.
Hoe heerlyk is 't op 't Land zich zelven te vermaaken.
Ik en myn Zuster zyn daar haast om koud geweest;
'k Hoop dat de zoete lucht ons beide haast geneest.

BERNARD.

Kozyn, wat zegt gy daar?

VALERIUS.

Wy koomen ons verluchten,
Het buiten zyn, dat doet de ziekte van ons vluchten,
Ja helpt ons in een week drie vier weêr op de been.

BERNARD.

De lucht is hier omtrent, voor zieken, ongemeen.
Kwaadaardig. Ach! Kozyn, gy doed my voor u vreezen,
Dat ge in een dag twee drie daar uit zou kunnen weezen.

VALERIUS.

Dat 's tegen het gevoel der Docters van de Stad.

BERNARD.

Geloof de Docters niet, zy praaten zo maar wat.
„ Hoe praat ik 't uit haar hoofd? wat zal my overkoomen?

VALERIUS.

Ik had myn Zusje en myn Broertje meê genomen,
Doch 't Koesje was te kleên, zy zullen morgen licht
Met Moeder volgen, om, aan Neef en Nicht, haar plicht
Meê af te leggen; Neef, ik wou zy hier al waaren.

BERNARD.

„ 'k Wouw ik dat maagschap na Jamaica weg zag vaaren.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

VALERIUS.

Masſeur, laat ons het goed gaan bergen in de Zaal.

ISABEL.

Monfreer, verzoek aan Neef dat wy op yder maal,
Jy weet wel wat ik meen, pottaſie moogen eeten.

VALERIUS.

Dat 's goed, Maſſeur, ik had het zeker haaſt vergeeten.
Neef, Moeder die verzoekt, of gy ons daaglyks wouwd
Pottaſie ſchaffen, daar ge ons door verkwikken zouwd,
Wy zyn noch ſlap en zwak.

ISABEL.

En Kuikentjes gebraaden.

VALERIUS.

Een jong Patrysje kan ons lyf wat meêr verzaaden,
Patrysjes moeten 't zyn, die geeven meerder kracht;
Is 't zo niet, Neef?

TWE EN TWINTIGSTE TOONEEL.

BERNARD.

JA, ja, gy hebt het wel bedagt.
Pottaſie, Kuikentjes, Patrysjes, watte dingen!
Ik zal haar in het kort wel fynder leeren zingen;
Die ſtoute Lobbes maakt my boozer als de reſt.
Ja, ja, pottaſie daarmen Varkens vet meê meſt.

DRIE EN TWINTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, JOCHEM,

JOCHEM.

WEêr aan couragie, Heer, gy zult nu zo niet kyven
Als fluſjes, 'k liet de Poort gelukkig open blyven,
Een goeije Vangſt, gants bloed! 't is zulken grooten Beeſt.
Ik wed gy raad het niet.

BERNARD.

Wat is 't?

JOCHEM.

Wees niet bevreesd,

Ik

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Ik zal 't u zeggen; hoor, gy hebt veel volk gekreegen,
Om haar te ſpyzen hoeft gy niet te zyn verleegen.

BERNARD.

Hoe dat?

JOCHEM.

Maar 'k vrees gy zult verſchrikken als gy 't hoord.

BERNARD.

'k Zal niet.

JOCHEM.

Een Hart, myn Heer, kwam aanſtonds, door de Poort,
Hier in uw Hof, ik liet het zagjes binne treeden,
Hem groetende beleefd, en dacht gy zult ons heeden
Heel gôe proviſie zyn, gy komt zeer wel van pas.
Het is een Hart zo groot als of 't een Eezel was,
Zo fraai als gy, of ik.

BERNARD.

Wel nu?

JOCHEM.

Wel nu? wil hooren;
't Hart ging zich in de Stal verſteeken achter 't kooren,
Ik kreeg een Snaphaan, daar ik 't Biesje Brôer zo voort
Meê ging onthaalen dat het aanſtonds ſtak de moord.
Heb ik nu wel gedaan de poort niet toe te ſluiten?
Kyf nu vry weêr dat ik hier elk een niet houw buiten.

BERNARD.

Neên, gy hebt wel gedaan, nu toond gy dat gy zyt
Een Jongman van verſtand, 'k beloon 't u op zyn tyd.

JOCHEM.

Wil 'k u wat zeggen, Heer, weet dat ik heb vernoomen;
Dat hier, omtrent het Dorp, de Jaagers zyn gekoomen.
Wie weet of ons 't Fortuin van daag niet gunſtig is,
'k Betrap 'er noch wel een.

BERNARD.

De voorſpoed ſchynd gewis
My heel genegen, in dit Hart my toe te zenden.

JOCHEM.

Ik ga my aanſtonds na de groote Laan toe wenden.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Al die'er koomen die zyn habus fontes; bloed!
My dunkt ik zie 'er al een drie vier te gemoet;
Ik eet my, in het kort, zo dik aan Hart-Pasteijen,
Dat ik van tafel my na bed zal laaten leijen.

VIER EN TWINTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, NICOLE.

NICOLE.

MYn Heer, hebt gy 't belast? wat gruuwelyk geweld!
Ik kan niet spreeken zo ben ik 'er van ontsteld,
Wel duizend Honden heb ik in de Tuin zien loopen,
Zy haalen alles om.

BERNARD.

Dat wil ik niet verhoopen.

NICOLE.

Uw Blomperk, Koolhof, ja, 't leid alles in de grond.

BERNARD.

Hoe! zo veel Honden hier?

NICOLE.

Zo als ik voor kwam, vond
Ik 't werk hier zo gesteld.

BERNARD.

Wat gruuwelyke zaaken!
Ik hang myn zelf strak op. wat zal ik langer maaken?

NICOLE.

Daar zynder drie of vier die hebben al 't gebraad
Van 't Spit gevreeten, en haar zelf daar meê verzaad,
't Geen gy op Tafel van deeze avond nu zult missen.

BERNARD.

De Honden zullen hier op 't lest noch aan my pissen.

NICOLE.

De Honden, dat 's van 't minst, die doen het u noch niet,
'k Durf 't u niet melden.

BERNARD.

Wel, wat is hier dan geschied?

NI-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

NICOLE.

Zes Labourlotten, ô! 't zyn zulke rouwe Gaſten,
Zyn hier gekoomen, die uw Kelder braaf ontlaſten.
Zy vraagen maar; waar 's dit, waar 's dat, is hier niet meêr?
Het zyn geen menſchen, maar, ik zweer, 't zyn duivels, Heer.
't Is maar ſchaf op; alon, wilt alles overgeeven.

BERNARD.

Ach! ach! 't Land Leeven, dat is een Barbaris leeven.

VYF EN TWINTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, NICOLE, JOCHEM.

JOCHEM.

HIer is de Henker nu een Schelm geworden, neen,
Zy krygen 't Hart niet weêr, daar is al voor gebeên.

BERNARD.

Wel, Hartevanger, komt gy my noch onder de oogen?

JOCHEM.

Zy krygen 't niet, ô neen! ik zal het niet gedoogen,
Ik liet me liever met vier Paerden van malkaâr
Afſcheuren, 'k geef het niet.

BERNARD.

Jou, Schelm, jou Moordenaar,
Die my vermoord.

ZES EN TWINTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, NICOLE, JOCHEM, VALENTYN.

VALENTYN.

MYn Heer, de Jaagers na u vraagen,
Zy gaan zo na Mevrouw.

BERNARD.

Wat gruuwelyke plaagen!
Zyn ze uit de Keuken al? 'k ben een bedurven man.

JOCHEM.

Wees niet bekommerd, 'k durf alleen daar tegen an.
't Is hier geen blyvens tyd.

BERNARD.

Geef acht op deeze Guiten,
Nicole.

NICOLE

'k Zal, zo veel my mooglyk is, haar ſtuiten.

ZEVEN EN TWINTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN.

BERNARD.

ACh! Valentyn, myn Vrind, ach! geef my goede raad,
Ik heb geen Vrind als u, in deez' bedroefde ſtaat.

VALENTYN.

Steek 't Huis in brand, daar kund ge u aanſtonds door ontlaſten,
Dan zyt gy 't Bruitje kwyt, met een ook al uw Gaſten.

BERNARD.

Men hoefde tot dit werk, my niet veel aan te raân.

VALENTYN.

Gy moet het doen.

BERNARD.

Is hier door haar veel ſchaâ gedaan?
Zeg op, hoe koomen hier by my de Labourlotten,
Wel laat haar in de Stad, niet met het Landvolk, ſpotten;
Hier hoord men vry te zyn.

VALENTYN.

Gy weet het noch niet al,
'k Heb haar Complot gehoord zo daadlyk in de Stal,
Om hier met al haar Stoet en Paerden te vernachten,
De Brand daar in, myn Heer, gy moet niet langer wachten.

BERNARD.

Vernachten? menſchen, die 'k myn leeven niet en zag,
Noch kan.

VA-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

VALENTYN.

Zy kennen u.

BERNARD.

Hoe weet gy zulks? ach! ach!
't Is wonder dat het Huis en Dorp niet zal verzinken.
'k Wouw ik die Schelmen in de Vyver zag verdrinken.
Maar zacht, daar ſchiet me its in, was dat wat eer bedacht;
'k Speel hier een pots die Vrouw noch Gaſten hadt verwagt.
Wat is 't vernuft heel fraai! het is heel wel verzonnen.
Ga meê, 'k zal u doen zien dat alles is gewonnen.

ACHT EN TWINTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, LEONOOR.

LEONOOR.

MYn Heer, Mevrouw verzoekt of 't u gelieft dat gy
Meê by de Vrinden komt?

BERNARD.

Scheert zy de gek met my?
Ik zal haar in het kort die ſprongen wel verleeren.

LEONOOR.

Zy kan het volk, myn Heer, alleenig niet beheeren.

BERNARD.

Ik ga, het gaat zo 't wil. zeg haar, dat zy zal zien
Wie dat hier Meeſter is, en wie hier zal gebiên.

NEGEN EN TWINTIGSTE TOONEEL.

LEONOOR, MARIANE.

LEONOOR.

VErlaat ge uw Moeder zo?

MARIANE.

't Hoofd zal my ſtukken ſcheuren
Van al 't gerammel, wat zal langer hier gebeuren?
Myn Vader heeft gelyk dat hy hier over klaagt;
Terwyl zyn beurs daar af geen kleene weedom draagt;
De koſten zyn te groot, men ziet hier alle daagen

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Ten minſten een dozyn of zes de ſchootels vaagen,
En ook behalven dat, 't Land Leeven dat beſtaat
In vreugd en zoetheid, als men houd de middelmaat;
Dan kan men 't recht gevoel van deze zoetheid plukken,
Dan is 't een vreugde, die niet wel is uit te drukken.

LEONOOR.

Mejuffrouw, 'k dagt dat ook 't gaat zeker wat te grof.
't Is maar val aan den brui, men houd hier open hof.
Maar hebt gy wel gedacht, of hebt gy zulks vergeeten,
Om aan Eraſte, met een briefje, te doen weeten
Hoe dat de zaaken ſtaan? gy hebt het hem beloofd.

MARIANE.

'k Heb zedert zyn vertrek, wat anders in myn hoofd
Als dat gehad, ik heb geen tyd daar toe gevonden.

LEONOOR.

Ik bid u doet het dan, of 't zou hier lelyk honden.
Hy is een Losbol, die licht de eene grol of de aâr
In 't werk zou ſtellen, daar gy licht door in gevaar
Zoud konnen koomen, 't geen gy lichtlyk kund vermyen,
De jonge Vryers zyn wat los als zy gaan vryen.
De moeilykheid waar in uw Vader zich bevind,
Zou hier geen goed in doen, ſchoon gy malkaâr bemind,
Als hy zulks niet en weet, dan hoeft gy niet te ſchroomen.

MARIANE.

Hoe zal ik hem myn brief dan beſt ter hand doen koomen?

LEONOOR.

Zie daar, is 't Dorp zo groot? dat 's met 'er haaſt gedaan,
'k Zal ze in een ommezien wel zelf beſtellen gaan.

MARIANE.

Wel aan, ik ga en zal die aanſtonds af gaan ſchryven.
Ik kom u voort weêr by, wil hier een weinig blyven.

In 't gaan houd Valerius haar tegen.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

DERTIGSTE TOONEEL.
MARIANE, LEONOOR, VALERIUS.

VALERIUS. (mis;

WAar heen? dat's recht van pas, 'k trad anders u licht
'k Moet u iets zeggen daar u aan geleegen is.

LEONOOR.

Zy heeft geen tyd,. zy moet. . . .

VALERIUS.

Al, al, zy moet my hooren,
Het is zo fraai, het zal u zekerlyk bekooren.

MARIANE,

Haaſt u dan wat.

VALERIUS.

Wel aan, 'k zeg 't u op ſtaande voet;
'k Heb, toen ik herwaarts kwam, hier dichte by ontmoed
Een Heertje, dat ik hier by u wel zag voor dezen.

MARIANE.

Zwyg ſtil, Kozyn.

VALERIUS.

't Schynt gy veranderd heel van wezen.

LEONOOR.

O Seldrimalement! maak hier geen praatjes af.

VALERIUS.

Nicht, daarom was 't dat ik u ſtrak een teken gaf,
Dat ik noodzaaklyk u alleenig had te ſpreeken,
Ik wenkte u drie vier maal.

MARIANE.

Zulks is my niet gebleeken.

LEONOOR.

Kende u dat Heertje niet?

VALERIUS.

Of hy my kon? gewis,
Kend gy hem ook niet wel? 'k geloof ik ſla niet mis,
Na dat ik merken kan, hy heeft my menigmaalen
Omhelſt, ik kan niet recht die vrindſchap u verhaalen

Die

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Die hy my heeft getoond, hy is 't die my bemind,
En is voor lang geweeſt myn hart, en boezem vrind.

MARIANE.

Heeft hy u niets gezeid?

VALERIUS.

Hoor, Nicht, ik zal 't u zeggen;
Hy vroeg my waar na toe, 'k zei 'k ga myn plicht afleggen
Hier by myn Neef, hy wouw daar geen geloof aan ſlaan,
Waar op hy wedden wou, ik nam de wedding aan,
Om tien Piſtolen, maar hy moet die aan my geeven
In uw preſentie.

LEONOOR.

Wel, wie hoorden 't van zyn leeven?

VALERIUS.

'k Zei hy my volgen moeſt, tot hier aan de Achterpoort,
Die op het Veld uitziet, wy gingen aanſtonds voort.
Wy zullen daar, met uw believen, hem wel vinden.

MARIANE.

Te ſpreeken met een Heer, 'k durf zulks niet onderwinden.

VALERIUS.

Woud gy de weddingſchap my doen verliezen?

LEONOOR.

Neen.
Nu, Juffrouw, doed het maar, ga met uw Neef daar heen,
Men zal u daar niet zien, 't is achter af geleegen.

MARIANE.

Wel aan, maar, Neef, het diend voor al dan wel verzwee- (gen,
't Is om uw weddingſchap, ik zouw het aârs niet doen.

VALERIUS.

Zo dicht, gelyk een Pot.

EEN EN DERTIGSTE TOONEEL.

LEONOOR, JOCHEM *Lachchende.*

JOCHEM.

Wle droes zou dat vermoên?
Dat

Dat 's miflyk kluchtig; wel wie hoord van zulke kuuren?

LEONOOR.

Wat is hier dan te doen?

JOCHEM.

O my! ik kan niet duuren.

Dat 's kluchtig, Leonoor. *Lacht.*

LEONOOR.

Wat is hier dan gefchied? *Begind meê te lachchen*

JOCHEM.

Maar, waarom lacht gy nu?

LEONOOR.

Dat weet ik zeker niet.

Weet gy het wel?

JOCHEM.

Wel ja, Zottin, zouw ik 't niet weeten?
Ja wel zie daar, ik kan het zeker niet vergeeten.
Raâ eens waar dat wy zyn?

LEONOOR.

Waar dat wy zyn? in Huis.

Dat is nu ook een vraag.

JOCHEM.

Neen, neen gy hebt abuis,

Weet we in een Herberg zyn.

LEONOOR.

Wat wilt gy daar meê zeggen?

Wat Herberg?

JOCHEM.

Leonoor, ik zal 't u uit gaan leggen;
Myn Heer, en Valentyn die hebben voor de Poort,
Die aan de Weg ftaat, wie heeft immer 't meêr gehoord,
Een ouwe Degen met een Wynkrans uitgeftecken. *lacht*

LEONOOR.

Wel nu; wat is dat nu?

JOCHEM.

Wel nu; laat my eerft fpreeken,
En met een ftukje Kryt gezet; *in 't Konings Zwaard.*
Men herbergt yder hier, te voet en ook te Paerd.

Wel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Wel nu, zyn wy noch t'Huis?

LEONOOR.

Mag ik u wel gelooven?

JOCHEM.

Oja! 't is Bon Logis.

LEONOOR.

't Gaat myn verstand te booven.
Wat buitenspoorigheid, waar wil dit heen in 't end?
'k Ga aanstonds heen, en maak Mejuffrou dit bekend.
Wie, Jochem, zou van daag, van zulke dingen droomen?

JOCHEM.

't Is een beneringt Huis daar zal wel volk in koomen,
O! 't is hier altyd vol. geen Herberg zo vermaard,
In deze gantze Streek, als *in het Konings Zwaard.*

TWEE EN DERTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, JOCHEM.

BERNARD.

De inventie is zeer goed.

VALENTYN.

't Is wonder wel verzonnen.
't Is Practica, myn Heer.

BERNARD.

Had ik 't wat eer begonnen.
Hoe Pikken zal zy zien, wanneer zy 't merkt en hoord!
Maar 't moet 'er nu meê deur, 'k maak een begin. Ja voort,
Zet al de Deuren op, laat yder een maar binnen.

JOCHEM.

Fiat; hier 's Bon Logis. 'k zal aanstonds gaan beginnen,
En roepen yder in, zo veel ik roepen kan.
Daar komt uw Zoon, myn Heer, die weet licht nergens (van.

DRIE EN DERTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, DORANTE.

BERNARD.

Hoe! zo alleen, myn Zoon? alleen weêrom te keeren,
Dat ben ik niet gewoon, ten minsten vyf zes Heeren

Had

Had ik met u verwacht, dat kan zo niet beſtaan.

DORANTE.

Ik nam de voortocht, 'k zal 't myn Vader doen verſtaan,
Waarom zulks is geſchied, 't was om u voor te draagen
Een beede, welk ik hoop dat Vader zal behaagen?
'k Verzoek een goed onthaal voor die 'k heb meê gebragt.

BERNARD.

Wel waarom niet, myn Zoon, gy zyt by my geacht,
Daar zal aan u en my veel eer hier door geſchieden.
Myn Zoon, gy kund hier, als ik zelf, nu vry gebieden.
Had gy wat goed pleizier daar gy nu komt van daan?

DORANTE.

Zeer treflyk, onze Jagt die is na wens vergaan.
Ik heb gelegendheid om Vrienden hier te maaken
Met een gevonden.

BERNARD.

Goed, dat zyn heel goede zaaken,
'k Verheug my 't is my lief dat gy zo weeder keerd,
Met goede lieden wy ten hoogſten zyn vereerd.

DORANTE.

Het is een kweſty, die men hier zoekt neêr te leggen,
Van over dartig Jaar of langer, zo zy zeggen.

BERNARD.

Dat is een oud querel, 't moet weg, recht uit gezeid.

DORANTE.

Zo veel te meerder eer zo 't hier werd bygeleid.

BERNARD.

Voorzeker.

DORANTE.

'k Ben verheugd het zyn myn goeije Vrinden.
'k Had eerſt gedacht dat gy dit hier niet goed zou vinden.

BERNARD.

Waarom? het is een zaak die hier geſchieden moet.

DORANTE.

Om dat myn Vader hier niet gaeren koſten doed.

BERNARD.

'k Ben heel veranderd, Zoon, let maar eens op myn weezen,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Ik ben die geen niet meêr die ik wel was voor deezen.
Hoe sterk is uw getal?

DORANTE.

Weet ik het wel? laat zien,
Van yder kant, na 'k meen, niet meêr als acht of tien.

BERNARD.

Niet meêr als twintig, dat gaat buiten myn gedachten.

DORANTE.

En de eene helft die zal ik aanstonds hier verwachten,
En de andre morgen vroeg.

BERNARD.

Ik maak my aanstonds klaar
Om haar te ontfangen.

DORANTE.

Ach! myn Vader, 'k weet nier waar
Ik 't meê vergelden zal.

BERNARD.

„ Hoe zal hy zyn bedroogen.
Maar, Zoon, 't zyn lieden van goê sier en goed vermoogen,
Is 't zo niet?

DORANTE.

Ja voorwaar, 't zyn Heeren van pleizier.

BERNARD.

Zo veel te beter. ik kom aanstonds weder hier.

VIERENDERTIGSTE TOONEEL.

DORANTE, JOCHEM.

JOCHEM. (ken.

„ DAt zal een pots zyn; maar ik laat hem zulks niet bly-
„ Hoe zal die Zottebol straks op zyn neus staan kyken.

DORANTE.

'k Had die verandring van myn Vader niet gedacht,
Ik had het knorren, als voor dezen, weêr verwacht.

JOCHEM.

Ja, 't is al kluchtig, 't schynt een wonder in onze oogen.
„ Hoe zal die Bartel in zyn meening zyn bedroogen.

Do-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

DORANTE.

Hoe komt die goedheid hem zo schielyk in het hoofd?

JOCHEM.

't Is dat, myn Heer.... *Lacht.*

DORANTE.

Zyt gy van uw verstand beroofd?
Uw ouwe guitery is my voor lang gebleeken,
Hoe zal 't hier lukken? kund gy langer dan niet spreeken?

JOCHEM.

't Is... maar uw Vader is een kluchtige kompeer. *Lacht.*

DORANTE.

O Schelm! indien gy my een stok doed krygen, 'k zweer....

JOCHEM.

Maak u niet moeilyk; Heer, daar zyn reeds de Edelingen.
„ Men zal hier daadelyk een ander deuntje zingen.

VYF EN DERTIGSTE TOONEEL.

DORANTE, JOCHEM, DRIE KAALE EDELINGEN.

DORANTE.

Zyt welkom, Heeren. zet de Paerden op de Stal.

JOCHEM.

Aanstonds, myn Heer, ik doe 't geen men gebieden zal.

ZES EN DERTIGSTE TOONEEL.

DORANTE, EDELINGEN.

EERSTE EDELING.

Gy zyt hier fraai gehuist.

DORANTE.

Zo taamlyk, 't kan passeeren,
't Is goed by Zomerdag zich hier te refricheeren.

TWEEDE EDELING.

't Leen is zeer edel.

DORANTE.

't Is gelyk, myn Heer, wel zegt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

't Is in de tyden van Duc de Alva opgerecht.

TWEEDE EDELING.

Na recht en reeden zou deez' Plaats my toe behooren,
Myn Grootvaâr had dit voor zyn rustplaats uitgekooren,
Doch op zyn sterven heeft myn Vader 't leen verkocht,
En zo is 't, als een Tak, aan uwe Stam gebrocht.

DORANTE.

'k Wil zulks gelooven, maar laat ons van geene zaaken
Meêr spreeken, als hoe wy ons vrolyk zullen maaken.
Waar liet gy de and're troep?

DERDE EDELING.

Die zullen, na ik merk,
Noch in geen uur hier zyn, hun Paerden gaan niet sterk,
Vermits zy drachtig zyn, en binnen twee drie daagen
Licht werpen zullen van het pakje dat zy draagen.

DORANTE.

Trek uwe Laersen uit.

EERSTE EDELING.

Ik hou die aan, gewis
Dat 's myn gezontheid, 't houd myn beenen altoos fris.

DORANTE.

Gy hebt gelyk, myn Heer, ik kan 't niet wederstreeven.

EERSTE EDELING.

Daar 's in de Zomer niet dat meêr gemak kan geeven.

DERDE EDELING.

De slappe Laerzen zyn gemakkelyk en reed.

DORANTE.

Daar komt myn Vader aan.

SEVEN EN DERTIGSTE TOONEEL.

DORANTE, EDELINGEN, VALENTYN, BERNARD,
Hebbende een gelag Bortje in zyn hand, waar op hy zomtyds schryft.

DORANTE.

Maar, wat beduid dit kleed?

BERNARD.

't Is zo een Keukenkleed, 't geen ik heb doen bestellen.

Zyn

Zyn dit de Heeren, Zoon? zyn dit uw Reisgesellen?

DORANTE.

Hoe! Vader....

BERNARD.

Hoe! myn Zoon, hoord gy niet wat ik vraag?
Of dit de Heeren zyn? spreek op, gy bent zo traag.

DORANTE.

Ja, Vader.

BERNARD.

Za, alon, een Kamer voor die Heeren,
Za, wakker, wakker, 'k wil men zal haar wel tracteeren.
Is 't uw pleizier om in de Keuken eens te gaan,
Om eens te zien wat Spys de Heeren aan zal staân?
Za, weêr aan, wakker, en men zet de wyn te koelen.
Men zet een Knecht alleen om Glaazen af te spoelen.
Wat is 'er van uw dienst?

EERSTE EDELING.

Wy zyn hier in geen Kroeg;
Gy scheerd de gek met ons, uw Portie is genoeg.

BERNARD.

'k Heb 't al verstaan, 't is goed men zal zich daar na voegen;
De Tafel van de Waard, die zal u vergenoegen. *Hy Schryft.*
Een Daaldertje de Man, dan hebt gy Bier en Wyn,
De Man een Pintje: maar hoe sterk zult gy wel zyn?

DORANTE.

Wat zegt gy, Vader? wel wat zulje langer maaken?

BERNARD.

Zwyg stil; Dorante, zwyg, bemoei u met geen zaaken,
Die u niet aan en gaan.

TWEEDE EDELING.

Waar heeft men ons gebragt?
Wat onbescheid is dit? foei, wie had dit verwacht?

BERNARD.

Gy zyt *in 't Konings Zwaard*, men zal u wel onthaalen.
Ik tap hier goede Wyn: maar 'k laatze duur betaalen.

DORANTE.

Myn, Vader.....

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

BERNARD.

'k Zeg u, zwyg.

DERDE EDELING.

Men ſpeeld ons hier een part.

DORANTE.

Ik barſt van ſpyt, helaas! wat gruwelyke ſmart!

BERNARD.

De Heeren kunnen 't op een ander eens probeeren,
Licht zal men haar in 't Dorp wel beeter koop tracteeren;
Voor my, ik val wat duur.

DORANTEN.

Onlydelyke ſpyt!

TWEEDE EDELING.

Het ſchertſen is te hoog, vertrekken wy, 't is tyd.
Men zal 't affront op de een of de andere dag wel wreeken.
Ik ga; maar 'k zweer, ik zal den Hals u daar voor breeken.

DORANTE.

Ik bid u, Heeren, neemd:...

TWEEDE EDELING.

Men Zadeld my myn Paerd.

ACHT EN DERTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, DORANTE, EDELINGEN, VALENTYN.

VALENTYN.

DAar is 'er al een voort.

DERDE EDELING.

Myn Heer van 't *Konings Zwaerd*,
Men zal eerlang, ik zweer 't, u deeze pots vergelden.

DORANTE.

Myn waarde Vrinden, 'k bid, wil dit aan niemant melden.

EERSTE EDELING.

Wy gaan, maar ſteeken 't Huis eerlang in lichte brand.

NEGEN EN DERTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, DORANTE, VALENTYN.

DORANTE.

IK ben bedurven, ach! helaas! wat grooter ſchand;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

BERNARD.

't Gaat wel, myn Zoon; wel nu wat dunkt u van dit leeven,
Is 't niet probatum? waar is al den hoop gebleeven?
Zo raak ik 't Volkje kwyt.

DORANTE.

'k Zal yder doen verſtaan
Uw buitenſporigheid.

VEERTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN.

BERNARD.

ZO moet men haar doen gaan.
Het *Konings Zwaard*, myn Vriend, dat doed hier groote wondren.
Maar als myn Wyf het hoord, hoe zal dat Varken dondren.

VALENTYN.

Dat hoord gy tyds genoeg.

EEN EN VEERTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, LEONOOR, FIDEL.

LEONOOR.

WAt zegt gy? is het waar?
Die grooten Heer zyn Oom? 'k geloof het niet, zie daar.

FIDEL.

Ja 't is myn Heer zyn Oom, gy meugt my vry gelooven,
Hy 's Meeſter van de Jagt, en noch al meêr, daar booven,
Heeft hy hem ſchrikkelyk lief.

BERNARD.

Wel, Schurk, wat maak jy hier?

FIDEL.

'k Verzoek, zo 't u gelieft, tap my een pintje Bier.

BERNARD.

'k Geloof waarachtig dat Eraſte ook hier zal weezen,
Dit doed my weêr op nieuw voor meerder onheil vreezen.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Jou Guit, wat zoek jy hier? de plaagen koomen weêr.

FIDEL.

Ik vroeg die Dochter na een Kamer voor myn Heer.

BERNARD.

Een Kamer voor uw Heer? dat zal ik wel beletten,
Heeft hy het hart dat hy zyn voeten hier durft zetten.

FIDEL.

Nou, nou, het zal wel gaan, gy toond u al te kwaad,
Bedaar een weinig; wat, gy hebt te grooten haat.
Myn Heer Erafte zal u eindlyk wel behaagen,
Hy 's by uw Dochter en uw Vrouw.

BERNARD.

Wat grooter plaagen!
Erafte by myn Vrouw, en Dochter?

FIDEL.

Maar 'k wensch al
Te weeten waar myn Heer hier best logeeren zal.
Wys my een Kamer aan, dat ik ons goed kan bergen.

BERNARD.

O Vagebond! ik zweer, gy zult my niet lang tergen.

FIDEL.

Het *Konings Zwaard*, dat is in deeze Streek vermaard,
De beste Herberg, en een onbekrompe Waard.

BERNARD.

Ga, zeg uw Meester dat hy aanstonds weêr kan keeren.
En, Guit, wacht gy maar wat, ik zal 't u wel verleeren.

TWEE EN VEERTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, LEONOOR, FIDEL, JULIANE.

JULIANE.

MYn Heer, wat gaat u aan? wat buitensporigheid?
Een Herberg in uw Huis? een Man van kwaliteit?
Is dat van uw fatzoen? wat zult gy al beginnen?
Wel, 'k bid u komt toch eens te deegen by uw zinnen.

BERNARD.

Wel, Juffer, uw bedryf, is dat wel van fatsoen;

Hoor,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Hoor, ik verſtaâ het zo, ik zal myn zin hier doen.
't Is beeter zo, als dat gy my gaat ruineeren.
Ik lach voortaan met u, ik doe dit werk met eeren.

JULIANE.

Gy zyt al nader aan uw val als gy wel weet.
Daar zyn hier Heeren, die u aanſtonds, tot uw leed,
Een ander Deuntje, als voor Waartje hier te ſpeelen,
Doen zingen zullen; maar 'k verſta in geenen deelen
My op die zaaken niet, doch, na ik hooren kan,
Zyt gy van nu af aan al een bedurven man.

BERNARD.

Wat dat gy zegt, gy zult zo licht my niet beleezen.

DRIE EN VEERTIGSTE TOONEEL.

BERNARD, VALENTYN, LEONOOR, FIDEL, JULIANE, ERASTE, MARIANE.

ERASTE.

Geen zwarigheid, myn Heer, gy hoeft in 't minſt te vreezen.

BERNARD.

Wat doet gy in myn Huis? ik vrees voor niemand niet.
Weet gy niet dat ik u myn Huis verbieden liet?

ERASTE.

Hoor eens, zo 't u beliefd, gy zult het niet beklaagen,
Myn Oom heeft deezen dag in deeze Streek doen jaagen:
Een Hart, door hem vervolgd, begeefd zich, door de nood
Gedrongen, in uw Stal, daar 't aanſtonds werd gedood
Door een van uwe Knechts, een van de ſtoutſte zaaken,
Die grooter Heer, als gy zou uit zyn goed doen raaken.
En 't ſtaat te duchten dat myn Oom, die 't alles weet,
Om uw verderf, niet al zyn geld en goed beſteed.
Doch 'k weet een middel dat ge uw goed niet zult verliezen,
Indien gy my, myn Heer, tot Schoonzoon wilt verkiezen,
't Werd alles dan geſmoord.

BERNARD.

Myn Heer, ik zeg u, neen;

Ik

Ik zal myn Dochter nooit ten Huwelyk besteên,
Als aan een Bruigom, die met haar deez' Plaats wil koopen.
't Hoofd heeft my lang genoeg hier door rondom geloopen.

ERASTE.

Dat breekt de koop niet, en 'k laat u de Meester hier.

BERNARD.

Hola! dat gaat zo niet; 'k gun u dat zoet pleizier;
Gy moest, van nu af aan, de kosten daar van draagen.
Wat zegt gy? tast nu toe, zo 't u zo kan behaagen.

ERASTE.

Fiat, de Koop is klaar.

BERNARD.

Fiat, daar is uw Bruid.
Van 't Buiten Leeven raak ik noch gelukkig uit.

JULIANE.

'k Beklaag Dorante, die heeft hier de slimste zaaken.

ERASTE.

Wy zullen meê voor hem de pais wel zien te maaken.

BERNARD.

Eraste, ik zal voortaan het Buite Leeven vliên.
Nu, Hofsteê, goeden dag, 'k heb u wel meêr gezien.

FIDEL.

Wel, dit is een duble vreugd, de een laat de Hofsteê vaaren,
En de ander meend dat hy 't 'er beter op zal klaaren.
Een mooije Juffer, met een Hofsteê! wel, ik zweer 't,
Hy krygt meêr Vrinden als hy immer heeft begeerd.

U I T.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
448 H 171